

De wind en de stilte

Het voelt raar

Er hangt een vreemde sfeer

De straten zijn verlaten

Alleen de wind en de stilte zijn te horen

Lege straten en verlaten pleinen

Alleen de wind en de stilte zijn te horen

De wind en de stilte, als twee vrienden

Zal ik jou dragen vraagt de wind?

De stilte antwoordt in stilte met stilte

Blij dat zij nu verder kan reiken

Sneller kan reizen en meer mensen kan bereiken

De wind en de stilte als twee vrienden

Reizend door de lege straten, over de lege pleinen

Ik neem jou mee zegt de wind en ik laat hen jou horen

Terwijl ik de helderheid en frisheid breng als een fijne lente bries

Laat ik hen jou horen, laat ik hun jou ervaren.

Laat ik hun opnieuw ontdekken

Hoeveel rijkdom en wijsheid er in jouw schuilgaat,

hoeveel rust.

Samen gaan wij rond als twee vrienden zegt de wind

En in jou ontdekken ze weer de helende werking van rust

In jou ontdekken zij weer hoe heerlijk het is om even stil te staan en niet te moeten

In jou ontdekken zij dat een simpel gebaar van vriendelijkheid en waardering de wereld kan betekenen voor iemand

In stilte zullen zij ontdekken de rijkdom die schuilt in het helpen van anderen

De rijkdom die schuilt in het stil zijn en luisteren, echt luisteren

Laat ons als twee vrienden rondgaan zei de wind

Ik draag jou en jij spreekt in stilte

Over de waarde van tijd.

Tijd met vrienden en familie

Tijd voor Oma's en Opa's.

Ook al moet dat nu op afstand.

Die afstand vullen wij met liefdevolle gedachten en positiviteit.

Spreek over de waarde van tijd, tijd voor rust en werk.

Leer hen de natuur weer te waarderen en daar weer tijd in door te brengen

Ik draag jou zegt de wind en jij spreekt in stilte over aandacht.

Aandacht voor het goede werk

Aandacht voor de offers van hen die helpen

Aandacht voor de tijd die anderen geven zodat wij kunnen leren, leven.

Jij en ik zei de wind.

Ik blaas jou voort en jij spreekt
En in jou ontdekken zij opnieuw het simpele plezier van het bordspel
De vreugde en het plezier van een goed gesprek
tijdens het ontbijt, tijdens het avondeten.
Daar aan de eettafel die nu ineens een schoollokaal is.
Jij spreekt en in jou ontdekken zij opnieuw de schoonheid van woorden
En zinnen en verhalen en boeken.
Zij leren weer dat lezen een ontdekkingsreis is, een avontuur
Zij leren dat leren nooit ophoudt
Dat in elk gesprek, elk boek, in elk moment van rust iets te leren is
Vertel hen over de waarde van een leven lang leren.
Vertel hen hoe mooi het samenkomen straks zal zijn
Vertel ze dat hun verhalen over hoe zij de quarantaine zijn doorgekomen
Op hun beurt weer een bron van kracht en inspiratie zijn.
En dat wij met z'n allen zoveel sterker hieruit komen
De stilte zei niets, luisterde en antwoordde in stilte.
Ik vertel het ze wel.
Twee vrienden, wind en stilte, door de lege straten
Een glimlach op hun gezicht.

Brian Kemble 24 maart 2020